

El que amagaven els boixos

«Amb els boscos esclarissats, hi ha un espai diàfan esquitxat de troncs d'arbres, que descobreix secrets que estaven molt ben amagats»

Fa uns dies, vaig assistir, a través del xat de Whatsapp de la gent de Cantoni al que semblava una pel·lícula d'espies (gràcies per les descripcions tan acurades!): mossos perseguint cultivadors i, suposo, traficants de marihuana, enmig del camp. Va sortir a la premsa que en van trobar 490 plantes en una zona força verge, que van enxampar in fraganti dos dels que ja recollien el botí per endur-se'l (que eren de fora), i que els altres dos van desaparèixer bosc enllà. Que la policia no els va atrapar, vaja. No cal dir que el fet va desencadenar una onada de comentaris i acudits (pel xat i personalment) que encara em fan riure quan els recordo.

Després, amb la calma, ho he lligat amb els boixos desapareguts. Potser això concretament no hi té res a veure, però he pensat que, sense boixos, es veu el que no es veia abans, com es veuen tot d'una tantes altres coses.

Amb els boscos esclarissats, ultra la tragèdia de la planta desapareguda, hi ha un espai diàfan esquitxat de troncs d'arbres, que descobreix secrets que estaven molt ben amagats. Per exemple, camins. Davant de la meva sorpresa, no fa pas gaire vaig trobar una mena de marrada que no sabia que existís, feta per la mà de l'home, ben sustentada amb pedres, que no sé on porta però que afegeix misteri i emoció a les meves caminades habituals i que em durà ves a saber on quan m'hi posi (aviat).

També veig més animals. Penso que, de la mida dels conills en amunt, les bèsties que corrien pel bosc s'han quedat desconcertades. Ja no els amaga res, han hagut de buscar altres indrets per camuflar-se. (No sé si als caçadors els ha facilitat la feina...).

I també es veuen els boletaires. Ei, em sap molt de greu, però ara no es pot amagar ningú i el bosc és una exhibició de culs (perdó per la vulgaritat) que materialitzen els murmurs que, des que els catalans som catalans, omplen els boscos a la tardor. Abans només se sentien; ara se senten i es veuen. Gent, em sap greu. Però no patiu, podeu comprar el meu silenci. En espècies, és clar.